

Nummer 1
2021 69:e årg

Hälsning

från Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund

www.kristenivarden.se

Håll dig inte för ett gott skratt sid. 4

Min kallelse sid. 6

Att dela tron i vardagen sid. 8

HCFI:s europeiska bönevecka sid. 14

**"Du omsluter mig på
alla sidor och håller
mig i din hand."**

Psalm 139:5

Kära SKSF-vän

Årets första nummer av Hälsning kommer här av flera orsaker något senare än vanligt. Det är ju mycket annat också som inte är som vanligt. Jag är tacksam att jag har min tro, för Jesus är ändå densamme och restriktionerna att hålla distans gäller inte honom.

Gudstjänsterna har nu hållits digitala en tid under pandemin. Flera jag pratat med säger att de har varit på fler gudstjänster nu än annars. Någon jag pratade med sa att de digitala gudstjänsterna har varit det som lyft henne och gjort hennes liv meningsfullt under den här tiden då hon annars varit ganska ensam och isolerad. Hon har kunnat se gudstjänster och andakter efteråt och precis när hon velat. Det har gett henne tröst och styrka på så sätt. Jag tror att många känner igen sig i det. Den mänskliga gemenskapen då man möts till gudstjänst i en kyrka går naturligtvis inte att jämföra. Vi är många som ser fram emot att åter få mötas och fira gudstjänst tillsammans.

Många familjer har fått mer tid tillsammans. I vårt samhälle där många är stressade och mycket upptagna har detta på så sätt varit positivt för många. Jag har hört flera berätta om hur barn och föräldrar kommit närmare varandra, pratat mer, lagat mat tillsammans, spelat spel, sett på film tillsammans och hjälpts åt med läxläsningen. För dem som inte har ett tryggt hem har det däremot blivit ännu värre. För en del kvinnor är arbetet det som hjälper dem att orka med sitt liv, men nu har många av dem tvingats jobba hemifrån. För många barn och ungdomar är skolan tyvärr den enda plats där de är trygga. När nu elever fått studera hemifrån har de fått det extra tufft.

Faktum är att många är väldigt ensamma

och mår dåligt., men det kanske inte alltid är de som bor ensamma som har det värst. För dem som redan varit utsatta har nu situationen blivit värre. Det har pratats om hur våld i nära relationer har ökat under pandemin. Jag hörde igår en kvinna från BRIS som berättade hur samtalen från barn och unga har ökat. Från 15 mars ska de nu ha sin jourtelefon öppen dygnet runt för att ta emot samtal från barn.

Det finns både ljus och mörker, både det som är positivt och det som är negativt, ont och gott. Något som är gott är att många har börjat be mer för vår värld, för värden, för vårt samhälle, för de som styr, för dem som har det svårt o.s.v. Runtom i världen är det fler och fler av dem som jobbar inom värden som har börjat be tillsammans. Min bön är att alla kristna inom vård och

Hälsning

från

Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund
Smedhemsv. 19. Ryd. 565 97 Bottnaryd
Tel. 070-5684270

E-post: kristenivarden@telia.com
Hemsida www.kristenivarden.se

Ansvarig utgivare: Margréth Jansson
I redaktionen
Barbro Fritz, Majken Hagvil Svensson

Medlemsavgift: 200 kr/år. Stud.: 100kr/år
(4 nr av Hälsning ingår)

Enbart prenumeration på Hälsning: 100 kr/år
Manus till nästa nr senast: 16 maji 2021

Gåvor sändes till
Pg 138737-2 Bg 312-4294 Swish 1234580239

omsorg ska se hur viktig den uppgift och kallelse man fått från Jesus är och att tron får vara en naturlig del i vardagen där man finns.

Det har även tidigare funnits olika bönenätverk, men ännu fler har nu hittat sätt att mötas digitalt för att be. Inom HCFI som SKSF är en del av, har vi sedan tidigare regelbundet Global bön, bön för Europa och vi som ledare i Norden möts också regelbundet över Zoom för att samtala och be. Nu har vi även haft lite extra sådana möten på Zoom. Bön gör skillnad. Det händer alltid något då vi ber. Du som vill vara med då vi har Global bön för världen kan skicka din mailadress till: kristenivarden@telia.com. Då ska vi se till att du får Zoom-länken när det är dags.

Jag har även som ordförande för SKSF blivit inbjuden till flera bönenätverk och bönesamlingar på bl.a. Zoom. Att be för världen har blivit aktuellt nu under pandemin och jag hoppas att man fortsätter be för världen även sedan. Det behövs alltid.

Vi hoppas kunna ha vårt årsmöte i september och att vi får mötas då. Till dess möts vi på bönebron.

Tack för ditt stöd och för att du är ljus och salt där du finns i din vardag.

Margréth Jansson
Ordförande
kristenivarden@telia.com

Hälsning från Erasmia Grim

Den 16 februari fyllde Erasmia, 92 år. Erasmias man Francis grundade HCFI som SKSF är en del av. Erasmia är nu sedan många år tillbaka änka och bor på Hebron som är huvudkvarter för HCFI i Sydafrika. Hon har ju varit i Sverige flera gånger och har ett stort hjärta för oss i Sveriges SKSF. Jag skrev en hälsning från oss och fick svar:

”Tack för din underbara hälsning på min 92-års födelsedag. Det var en speciell höstdag med blommor och hälsningar, en härlig lunch med Hebronteamet och en känsla av Hans närvaro som kronan på verket. Önskar att du hade kunnat vara med oss. Det känns som att det är länge sedan vi möttes....Livet syns mer och mer bli fullt av möten via Internet, arbetet med att sammanställa Trumpet Call (HCFI:s bönebrev) och HCFI:s finanser. Jag har en rollator som hjälper mig att hålla balansen.

Dina böner är uppskattade. Gud välsigne och bevara dig tills vi möts igen härnere, däruppe eller på väg uppåt.”

Jag var med på Zoom när vi hade HCFI:s bönevecka och såg flera av vännerna på Hebron med Erasmia i mitten. Tänkte jag skulle få säga några ord till henne men det blev fel på sändningen så kontakten bröts tyvärr.

Barbro Fritz

Håll dig inte för ett gott skratt

I bokserien "Humor i helgade hyddor" har Roberth Johansson i Aneby samlat på många roliga händelser från kyrkans värld. Och senast i bordskalendern "Humor dag för dag". Under många år har även Roberth och hustru Irene medverkat i många sammanhang med helgad humor och olika sångprogram.

Här ger Roberth några tankar och smakprov från den helgade humorns värld.

I dessa tider har vi väl inte haft så svårt att hålla oss för skratt. Och det är väl aldrig fel då det gäller det överlägsna och elaka skrattet. Men vi borde aldrig hålla oss för det goda skrattet som sägs förlänga livet och enligt självaste Bibeln kan ge god hälsa. Ett uppslagsverk definierar vitsen med humorn att "det handlar om förmågan att kunna le försonligt åt brister i tillvaron, hos andra och hos en själv".

För mig som ägnat många år åt att försöka dokumentera den helgade humorn känns det angeläget att sätta ljus på ordet "försonligt". Var det inte så han tänkte, den store Försonaren, när han gav oss människor gåvan att kunna uppfatta det komiska i tillvaron; att humorn skulle bygga försoningens broar mellan oss människor ...

"Predikoturer" annonserar man i tidningen – predikoturer är däremot oannonserade. "Det var bara om natten som Nikodemus vågade sig fram i dagsljuset", sa en pastor. Samme Nikodemus satt i ett träd när Jesus gick förbi, enligt en annan pastor. När han skulle rätta till felet sa han: "Ja, Jesus sa: Nikodemus, skynda dig ner – där ska ju

Sackeus sitta!"

En pastor som hälsade på i en kyrka där han tidigare varit pastor inledde sin predikan med orden: "Tänk vad trevligt det är att skaka hand med gamla ansikten!" En annan talade efter en yngre kollega och inledde så här: "Ja, jag har minsann varit yngre jag också, yngre än de flesta!"

Ibland balar man taklänges, som när en broder hastade upp i talarstolen med orden: "När jag satt här i ordet blev en bänk så levande för mig!" Och i radion fick man plötsligt höra följande: "Det finns två sorters människor: pessimister och optiker!" Tappar man tråden kan det låta så här: "Ja, här står jag och metar i linnet!"

Ibland har min gode medarbetare Tryckfels-Nisse hjälpt mig med humorn.

Kommatecknets rätta placering är inte alltid så givet. Det annonserades i tidningen DAGEN att ett "äldre par sökes som kan sköta två kor, båda troende". När det skrevs att den nya baptistkyrkans dopgrav var tillverkad av mormor innehöll rättelsen följande besked att det "naturligtvis skulle vara farmor".

Inga meditationer här inte, kan man tänka, när man tar del av annonsen om att en pastor "talar i vår kyrka under söndagens gudstjänster. Därefter måste kyrkan stängas för nödvändiga reparationer".

På en plats hade Viktväktarna hyrt Församlingshemmet och tidningen informerades att "Viktväktarna möts kl. 19.00. Använd stora ingången!" Det inbjöds till loppmarknad till förmån för missionsarbetet i en församling: "Välkommen lördag kl. 10.00! Detta är ett fint tillfälle att göra sig av

med saker du inte behöver! Kom och ta med din äkta hälfte!"

Alla heter ju inte Johansson och Andersson och då kan det ibland bli lite komiskt i spalterna. Missionspastor Gedda annonserade ibland ämnet för predikan i annonseringen. Vid ett tillfälle stod det: "Vad har min Gud idag att ge? Gedda". Samme Gedda besökte Gotland och man skrev i tidningen att "Gedda spelar och sjunger i Kanalen".

Små barn har fått en stor plats i mina böcker. Och det är ju på intet sätt märkligt. "Stora är barnens ögon, fönster som vidöppna stå", skrev psalmdiktaren Anders Frostenson. Och det är ju dessa stora ögon som ofta upptäcker det vi större barn med mindre ögon inte ser. När sen det lilla barnet vill vara ett stort barn blir det överraskande, som den treåriga flickans besked till publiken på en plats i Skåne att hon skulle sjunga en sång som hon sjöng i sin ungdom.

Rejält överraskad blir prästen i predikstolen i Björna kyrka en söndag. Treåriga Alva har för längesedan tröttnat på predikan och uppvisar ett allt större motstånd mot att sitta stilla i den alltmer hårda kyrkbänken. Men farmor har hittat en miniräknare i handväskan, och den får nu Alva

lugn.

Men så händer det; när prästen tittar ut över åhörarna ser han något han aldrig sett förut. En liten flicka står upp i kyrkbänken, sträcker en miniräknare mot predikstolen och trycker frenetiskt på en av knapparna. Men det fungerar ju inte, konstaterar hon besviket. När pappa undrar vad Alva sysslar med säger hon:

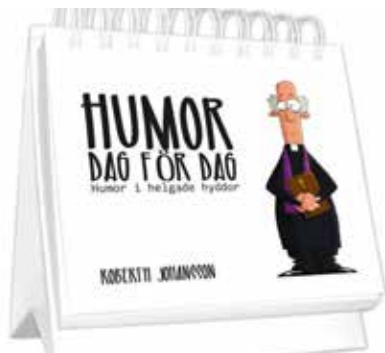
"Jamen, jag tänker ju stänga av gubben där framme!!"

"Humorn är Guds ljusa leende i en mörk värld", menade Kar de Mumma och den norske prästen och författaren Eivind Berggrav ansåg humorn vara "en himmelsk gnista från det förlorade paradiset". Så håll dig inte för ett gott skratt!

Robert Johansson

Robert Johansson
Foto: Ulrika Eriksson

Min kallelse

När jag var sex år så kom min mamma till tro på Jesus. Bland det första hon gjorde var att se till att jag började i söndagsskolan. Hon skjutsade mig på pakethållaren på sin cykel och väntade på mig tills söndagsskolan var slut. Jag minns med värme söndagsskolelärarna. Som jag kommer ihåg det så var det ett par i övre medelåldern. Tydliga vuxna med ett varmt hjärta för oss barn och ungdomar. Vid ett tillfälle hade vi besök av en av församlingens missionärer. Hon berättade om sitt liv som missionär och de uppdrag hon hade. Hon beskrev på ett inlevelsefullt sätt vad de pengar vi samlade in användes till. Jag fascinerades av hennes berättelser om hur det var att vara missionär och alla de utmaningar hon mötte och med Herrens hjälp lyckades lösa. Där någonstans väcktes min längtan att få hjälpa andra människor och i många år hade jag drömmen om att jag skulle bli missionär. Nu var det inte vägen för mig.

När jag blev äldre och funderingar kring vilken väg jag skulle välja gällande utbildning så valde jag vård och omsorg. Jag studerade på Sjuksköterskeskolan i Falun och efter examen så började jag arbeta som sjuksköterska på Falu lasarett. Jag har arbetat inom olika områden, både inom slutenvården och öppenvården. Efter några år längtade jag mer och mer efter att få chansen till att hjälpa andra till självhjälp. Att arbeta förebyggande och främjande lockade allt mer, så jag utbildade mig till distriktssköterska. Under tiden jag arbetade som distriktssköterska på en vårdcentral ändrades vården inom slutenvården och fler och fler svårt sjuka började vårdas hemma. Jag

Anna-Carin Mähler Sandstedt

kände att det hade jag redan gjort, så när en tjänst som skolsköterska kom i min väg sökte jag den och hade turen att få den. Det har nu gått 19 år sedan dess och det har varit fantastiska år.

Som skolsköterska har jag fått arbeta med det jag drömt om sedan jag var liten. Att få hjälpa andra och ge dem verktyg för att kunna hjälpa sig själva. De allra flesta barn och ungdomar har det bra men det finns en del som av olika anledningar inte har det så. Där har jag som skolsköterska en fin möjlighet att möta barnet/ungdomen och vårdnadshavare för att ge dem hjälp till självhjälp. Det känns som en ynnest att få erbjuda guidning och hjälp. I ICN:s Ethiska koder för sjuksköterskor kan vi läsa om de

fyra grundläggande ansvarsområdena för sjuksköterskor, vilket sammanfattar mitt arbete som skolsköterska på ett fint sätt. "Att främja hälsa, förebygga sjukdom, återställa hälsa och lindra lidande".

Min tro på en levande Jesus har varit en extra hjälp i mitt yrkesliv. Det har funnits tillfällen då jag känt att min yrkeserfarenhet inte räckt till och då har vissheten om att "min hjälp kommer från Herren" varit ovärderlig.

Under några år så hade jag en kollega - skolkurator som också var troende. Vi hade ett gott samarbete och kunde stötta varan-

dra i svåra situationer. Vi bad med och för varandra. Ja, jag minns de åren med glädje och värme.

Oavsett omständigheter i yrkesliv eller privatliv så är Gud ändå densamme. Han lämnar oss aldrig. Han vill vara en del i hela vårt liv.

"Vi vet att allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud, som är kallade efter hans beslut". Rom. 8 : 28

Med Varma Hälsningar
Anna-Carin Mähler Sandstedt

Digitalt vårmöte om utbrändhet 24 april 2021

**Kristna Läkare och Medicinstudenter
inbjuder oss till en digital konferens**

**Talare:
Eivor Wiking
Ann-Christin Bergström**

**Hör av dig till: kristenivarden@telia.com om du vill var med.
Vi behöver din e-mailadress för att kunna skicka zoom-länken.**

**"Det passerar fler människor genom sjukhusets dörrar
än genom kyrkans"**

Francis Grim, grundare av Healthcare Christian Fellowship International

Att dela tron i vardagen

Lillemor och Stefan Claar har varit gifta i många år. Lillemor arbetar i vården och Stefan är pastor. Olika yrkesval, men ändå en hel del gemensamt. De fick följande frågor: "Vad betyder tron för er i vardagen och i mötet med människor?" "Hur kan ni som båda har arbeten där ni möter människor, och där det till stor del handlar om omsorg fast på lite olika sätt, stötta varandra i det ni står i?"

Vi har flera saker gemensamt. Dit hör vår tro på Bibeln och tron på Gud och att Jesus är Guds son. Den har vi haft gemensamt ända sedan vi träffades i Hudiksvall och även delat det vi skulle vilja kalla något av en kallelse i tjänst för Gud och för människor.

Dessutom har våra helt olika yrken en del tydliga gemensamma nämnare. Vi möter människor av vitt skilda slag och situationer. Det gör att vi har en slags gemensam förståelse när vi pratar om hur vi har det i jobbet, vilket har stor betydelse för oss, men aldrig genom att bryta tystnadsplikten.

Den kristna tron betyder oerhört mycket för oss. Vi upplever att den gör att vi inte är så rädda för nya situationer och sammanhang. Det har blivit en hel del av det under vårt snart 43-åriga äktenskap. Våra arbeten har fört med sig en rörlighet i livet och vi har bott på många olika platser i Sverige. Hela tiden samma arbete men inom lite olika områden, inom vården, och som pastor. En period arbetade Lillemor som begravningsrådgivare också och Stefan som programledare på TV-Inter med program på TV4 parallellt med pastorstjänsten.

Lillemor: Jag har haft ett innehållsrikt ar-

bete med jobb på olika sorters avdelningar, som har sträckt sig alltifrån livets början till livets slut. Mötet med olika människor älskar jag och det har varit berikande att träffa så många olika sorters individer i skiftande sociala förhållanden och kulturer.

I mitt nuvarande arbete inom Hemsjukvården möter jag ibland människor som, förutom sitt sjukdomstillstånd, känner sig ensamma, bittra och besvikna på livet. Det tar jag som en utmaning att kunna plocka fram det som är positivt och är de ledsna och sura vill jag gärna få fram ett leende eller att vi till och med kan skratta tillsammans innan jag lämnar.

Stefan: Jag började som ungdomspastor när jag bara var 20 år och har aldrig haft något annat yrke efter det. Helt klart handlar det om en kallelse för mig, som var väldigt tydlig, och som sedan burit och utgjort en trygg och stadig grund genom alla perioder av skiftande slag. Det har varit glädje, framgång, prövningar, svårigheter, medgång och motgång men kallelsemedvetenhetens grund och utgångsläge har varit väldigt betydelsefullt, i synnerhet under svårigheter och motgång.

Det känns värdefullt att kunna säga efter alla år, att jag inte kunnat tänka mig att göra något annat.

Mycket är gemensamt för oss och dit hör verkligen Bibelns tydliga undervisning om att inte göra skillnad på människor och att se att alla har lika värde. Ett budskap som är synnerligt viktigt idag på så många olika sätt. Det är inte ovanligt att höra folk i allmänhet säga att man ska bara vara med de som ger en själv energi. Det finns en rik

att man missar en ytterligare dimension i livet då, nämligen att man kan finna värden och saker som berikar livet i mötet och gemenskapen med andra som till och med kan vara ens motsats.

I våra arbeten har vi förmånen att det blir naturligt för oss att möta människor av vitt skilda slag.

Jesus är vårt största föredöme och något som var konsekvent för honom, det var att möta människor där de är och befinner sig i livet. Där tycker vi att det finns väldigt mycket att lära sig och det vill vi ha som ledstjärna och faktum är att det berikar livet.

Men vi måste också tillstå, att självklart kan man periodvis bli trött på folk. Vi brukar ibland kalla det för att bli människotrött. Då är det väsentligt att göra som Jesus gjorde

ibland, nämligen att söka sig lite avsides för att hämta andan, få rekreation och en stund av stillhet. Det är rent av nödvändigt och ger styrka och kraft att fortsätta med ett öppet sinne.

Lillemor och Stefan Claar

Vårdpersonalens möjligheter trots begränsningar

Precis i dagarna har jag dragit mig till minnes en predikan jag hört med ämnet om Isaskars barn som väl förstod tidstecknen och sin tid, och insåg vad Israel borde göra. Läs 1Krön.12:32 första delen. Ett annat Bibelord som jag hört citeras på senaste tiden är från Esters bok 4:14 senare delen. Båda Bibelorden handlar ju om deras nutid.

Låt oss bedja om att vi förstår och får mod till att göra det som Herren vill just i den-

na tid, som ju är så speciell. Jag tror Herren vill rusta oss för en stor skörd efter denna pandemins prövotid. Vi som vårdpersonal åtnjuter ju en speciell aktning från samhället och har kanske en speciell möjlighet att "leva" Jesu kärlek trots att vi har många begränsningar i vårt arbete.

Anita Gustavsson

Healthcare sunday - Bön för vård och omsorg
Söndag den 17 oktober 2021

Skriv in detta i kalendern och förbered pastorn i din kyrka redan nu.

Har du eller någon i din närhet varit sjuk i Covid-19?

Har du eller någon i din närhet varit sjuk i Covid-19? Kan du i så fall tänka dig att berätta något om det?

Ovanstående frågor ställde vi till några personer och fick bl.a. följande berättelser.

Delad glädje är dubbel glädje heter det. Men dela med sig kan man göra med många saker. Dela ett virus till exempel. Ett visst coronavirus. Då får man också dela tid tillsammans, för blir en i familjen sjuk får alla stanna hemma i karantän.

Vi är en familj på mamma, pappa och 5 barn. Fast de flesta är stora nu. 20, 18, 15, 13 och 9 år gamla. I mellandagarna kom den äldsta dottern hem från jobbet (hemtjänsten) och var sjuk. Hon hade covid-19, smittad på jobbet. Och så smittade det vidare till oss alla i familjen en efter en. För hur kan man hålla social distansering när man är hemma i karantän med varandra i ett hushåll?

Men vi delade tiden fint. 11 dagar tillsammans då vi pusslade, spelade spel och tittade på "Lilla huset på prärien" samt

gick nattliga promenader. Förutom ett par dagar var, då vi var lite sängliggande med feber, ont i halsen och ont i kroppen. Flera har säkert varit mycket sjukare än vi, så vi får vara tacksamma att det inte blev värre. Vi är också tacksamma för tiden vi hade tillsammans för det var då man verkligen märkte att vardagen annars tar så mycket tid av oss skilda åt. Det är jobb, skola, aktiviteter osv. Det var länge sedan vi hade så mycket tid att spendera tillsammans utan att störas av att alla skulle passa sina tider hit och dit. Så mitt i allt det svårförståeliga och bekymmersamma som pågår i världen som orsakar så mycket problem och lidande på alla sätt och vis gav det oss lite oplanerad tid tillsammans.

Nia Lindström

Tre veckor var jag hemma från arbetet p.g.a. påvisad covid-19. Även barnen blev sjuka. Mina söner fick hosta och feber men min dotter hade bara feber någon dag. Barnen testades inte. Min man testades däremot, men han hade ingen påvisad covid-19.

På förmiddagarna var jag uppe lite, men sedan var jag sängliggande resten av dagen. Barnen var uppe och igång mer. Mitt lukt- och smaksinne försvann helt och var borta över två månader, men är nu tillbaka igen

och det är jag tacksam för. Det var också mycket psykiskt jobbigt tyckte jag eftersom man inte visste riktigt hur sjukdomsförloppet skulle bli. Dag 11 fick jag lite svårt att andas och hjärtklappning vid ansträngning, men det gick över. Jag var trött länge. Hjärntrötthet och glömska upplevde jag ett tag efteråt men är nu helt frisk.

Marita Ferlin

Minnesgudstjänst på Drottningholm

11 mars hölls en gudstjänst i Drottningholms slottskyrka. Det var då ett år sedan vi hade det första coronarelaterade dödsfallet i Sverige. Kronprinsessan Victoria och prins Daniel kunde inte vara med på gudstjänsten p.g.a. att de testats positivt för covid-19. Prins Carl-Philip och prinsessan Sofia var sjuka och testades positivt i slutet av november 2020, så detta virus är verkligen något som kan drabba oss alla. Kungaparet, prins Carl-Philip och prinsessan Sofia var på plats i slottskyrkan och medverkade även i gudstjänsten. Det gjorde även prinsessan Christina och hennes man Tord.

Kungen läste från Psaltarpsalmen 139. De närvarande tände ljus. Till fin musik visades videoklipp från olika delar av vården

och omsorgen. Man bad för dem som arbetat och arbetar inom vård och omsorg nu under pandemin och för alla som har förlorat någon som dött i covid-19.

Det var en fin stund som andades ljus, värme, samhörighet och hopp. Även om det var en minnesgudstjänst och man påmindes om det mörka, jobbiga och oerhört tragiska som covid-19 har orsakat i vårt land och hela vår värld.

Tack SVT för att ni sände denna fina minnesgudstjänst! Tack kungafamiljen för er fina medverkan och era böner för vården och omsorgen!

Hälsnings redaktion

En liten glimt av vad det svenska folket fick se på TV torsdagen den 11:e mars

Kristet äldreboende i Jönköping avvecklas

"Vården av de gamla får ej eftersättas. De gamla bör få känna den ro och trivsel, som de förtjänar." (Stadsfullmäktiges ordförande Anton Karlsson, 1940)

Anna Kjellberg, född i Jönköping, dog 4 mars 1917. Hon var då 42 år gammal och lämnade sin man Jonas och deras barn efter sig. Jonas var styrelseledamot i tändsticksbolaget i Jönköping och arbetade på Enskilda banken i Stockholm. Han bestämde sig för att donera en stor summa pengar för ett hem till Annas minne. Stiftelsen Anna Kjellbergs minne bildades 1919 för att starta ett hem för "av kronisk eller obotlig sjukdom lidande personer". Enligt stiftelsens regler skulle styrelsen bestå av 8 personer, hälften kvinnor och hälften män.

Sjukhemmet byggdes på en tomt som skänkts av Jönköpings stad. 18 augusti 1923 var det invigning av hemmet vid Huskvarnavägen.

Berta Carlsson, församlingssyster i Betlehemsförsamlingen, föreslog 1919 att man skulle starta ett ålderdomshem. Det hände inget mer med den tanken förrän 1938 då Torp herrgård skulle säljas på fastighetsauktion. Till första auktionen kom ingen intresserad och sedan godkändes inte de som var spekulanter. Berta Carlsson skrev då till Betlehemsförsamlingen. Hon tyckte det var ett bra tillfälle att köpa en lämplig fastighet där man skulle kunna starta ett ålderdomshem. 10 april 1940 var det invigning av det nya ålderdomshemmet.

Det var flera som höll tal den dagen. Teol. dr. Axel Andersson, Svenska Missionsförbundets föreståndare sa: "Detta hem är en frukt av en strävan att sprida kärlek och ljus över det mänskliga åldrandet och livets sista vägstycke". Kyrkoherde Anders Blomqvist sa: "Om en lem äras, så glädja sig de andra lemmarna med den. Hemmet är ett monument över den kristna kärleksgåringen i vår stad. Jag önskar, att det får fullgöra sin uppgift under generationer". Stadsfullmäktiges dåvarande ordförande, Anton Karlsson, sa: "Ur samhällelig synpunkt är det med glädje man hälsar varje ny möjlighet att bringa de gamla god vård. Vården av de gamla får ej eftersättas. De gamla bör få känna den ro och trivsel, som de förtjänar. Staden bringar alla dem som bidragit till detta hems tillkomst sitt varma tack".

Stiftelsen Torpahemmet – Anna Kjellbergs minne bildades 1969, då de båda stiftelserna slogs ihop. I stadgarna står det att "stiftelsen ska uppföra, äga och förvalta samt på kristen grund driva ett hem, avsett att bereda bostad åt och omvårdnad av äldre personer i Jönköping." Sjukhemmet som drivits av Stiftelsen Anna Kjellbergs minne avvecklades och istället började man tillsammans driva ett äldreboende på Huskvarnavägen i Jönköping.

Lindgårdens äldreboende har nu drivits i många år på kristen grund av denna stiftelse, där kyrkor i Jönköping är med som stiftare. Äldreboendet har varit uppskattat av många och det har varit ständig kö för att få flytta in. Lindgården har varit känd för bra vård, den goda maten och den var-

Lindgårdens äldreboende har drivits på kristen grund i många år men ska nu avvecklas

ma atmosfär som funnits där. Personal har uttryckt att det har varit en plats där man både fått växa och läka. Andra har sagt att Lindgården har varit som deras andra hem.

De boende har trivts bra och Lindgården har fått bra omdömen i olika enkäter. Många trevliga aktiviteter har ordnats av engagerad terapipersonal genom åren. Det har inte varit några pub-aftnar för de boende, men däremot har det varje vecka inbjudits till gudstjänst eller andakt. De olika kyrkorna i Jönköping har bytts vid att ta hand om dessa samlingar.

Det gångna året har varit tufft för alla med tanke på den pandemi som påverkat hela vår värld. Med tanke på allt som skrivits och sagts i olika media om äldreomsorgen och äldreboenden så har personalen gjort vad de kunnat för att skydda de boende, för att de ska känna trygghet och för att de ska ha det så bra som möjligt trots besöksförbud och de omständigheter som varit.

Torsdag den 4 mars fick personalen besked om att äldreboendet ska avvecklas. Det

är flera olika faktorer som har lett till detta beslut. Ett 70-tal personer ska nu söka nya jobb. Lindgården som tidigare även har ett populärt trygghetsboende och hemtjänst ska göra om äldreboendet också till trygghetsboende och även utvidga hemtjänsten. Många av oss som jobbat länge på Lindgården upplever en stor sorg över att det fina äldreboendet avvecklas, men man får se hur det blir i framtiden. Det kristna alternativet behövs mer än någonsin för att som Missionsförbundets föreståndare sa 1940: "sprida kärlek och ljus över det mänskliga åldrandet och livets sista vägstycke". Lindgården kommer att finnas kvar och erbjuda både bostad och stöd för äldre i Jönköping, även om det kommer att drivas annorlunda. Jag hoppas att Lindgården trots alla förändringar även i fortsättningen ska få vara som kyrkoherden sa: "ett monument över den kristna kärleksgärningen i vår stad".

Margréth Jansson

HCFI:s europeiska bönevecka 2021

Denna jul-och nyårshelg var annorlunda på många sätt och så även HCFI:s bönevecka p.g.a. pandemin. Jag har deltagit tidigare år och upplevt att dessa bönedagar tillsammans med annan sjukvårdspersonal från olika länder i Europa har varit till stor välsignelse, glädje och uppmuntran. I fjol var böneveckan i Israel. Förutom gemenskapen med de olika deltagarna var det en stor upplevelse att få besöka landet och olika platser som jag har läst om så många gånger. I år skulle böneveckan ha varit i Schweiz, men det gick inte p.g.a. pandemin, därför fick vi träffas via zoom.

För mig blev detta en bra lösning. Min syster blev mycket sjuk strax före jul och inlagd på sjukhus. Många timmar under jul-och nyårs helgen satt jag vid min systers sjukbädd, som sorgligt nog blev hennes dödsbädd. För mig var denna tid mycket jobbig på olika sätt, och p.g.a. min systers sjukdom hade jag ju inte kunnat resa och vara med på böneveckan i år. Men eftersom den nu blev digital kunde jag vara med och samtidigt ha möjlighet att besöka min syster mellan de olika samlingarna. Bibelundervisningen gav mig tröst, uppmuntran och kraft dessa sorgliga och mycket jobbiga dagar. Temat för dagarna blev "Guds närvaro i våra liv".

Jean Luc Trachsel utgick från berättelsen om Tabernaklet i öknen och Guds närvaro bland Israels folk under ökenvandringen p.g.a. det förbund som Gud hade instiftat med dem. Nu lever vi i ett nytt förbund genom Jesu död och uppståndelse. Enligt 1Kor 3:16 "Vet ni inte att Guds Ande bor i er?" Israels folk hade tabernaklet och sedan

templet, där de offrade för att få försoning. Men genom Jesu död och uppståndelse är vi p.g.a. Guds nåd tempel för Guds närvaro och Guds liv. 2 Kor 6:16: "Vi är den levande Gudens tempel, för Gud har sagt: Jag skall bo hos dem och jag skall vandra bland dem och vara deras Gud och de skall vara mitt folk." Detta blev så verkligt för mig då jag besökte min syster och satt med hennes hand i min och bad för henne. Jesus fanns hos oss, och jag fick då vara en kanal för Guds Andes frid, kraft och kärlek. Jesus har gått i förbund med oss. Han har fullgjort sin del av förbundet och vi får av nåd fullgöra vår del genom att tro på hans död och uppståndelse. Det är så stort, att vi är tabernakel för Guds närvaro i alla sammanhang i våra liv. Matt. 28:20: "Och se jag är med er alla dagar till tidens slut."

Det var också otroligt fint när jag fick nämna min syster till förbön och då vi i gruppen bad för henne. Det kändes så gott och trösterikt att få uppleva en sådan gemenskap som gav mig kraft. Jag har på ett underbart sätt fått bekräftelse på, att min syster är hos Herren. Hon har fått lämna sin mycket sjuka kropp, som hon har kämpat med under en lång tid, mot ett liv i ljus, glädje, fest och frid hos Herren. Men saknaden är stor och gör ont.

Det är en fantastisk förmån att få vara del i denna bönegemenskap. Även du kan vara med på HCFI:s zoombön varje månad. Skicka din mailadress till: kristenivarden@telia.com

Anita Andersson, Göteborg

Vi ber tillsammans

Tacka för:

- o Bönegemenskapen i SKSF och HCFI
- o Alla som är ljus och salt i sin vardag
- o Guds trofasthet och Guds löften
- o Att vi har frihet att samlas till bön och annan kristen gemenskap
- o Sjukhuskyrkan
- o Alla våra trogna medlemmar i SKSF
- o Korset i våra nordiska flaggor
- o Alla som osjälviskt visar omsorg om andra

Bed för:

- o Dem som är förföljda för sin tro
- o Dem som är på flykt och andra i nöd
- o Muslimer som konverterat
- o Den psykiska ohälsan i vårt land
- o De studerande
- o Frågan om samvetsfrihet inom vården
- o Synen på människovärdet
- o Alla som är ensamma
- o Dem som sörjer
- o Situationen med coronaviruset
- o SKSF:s verksamhet och planering

”Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat.

Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske,

på jorden så som i himlen.”

Forts. HCFI:s europeiska bönevecka 2021

HCFI:s bönevecka 2021 fick ju i år ske digitalt som var en utmaning för mig. Jag fick hjälp med att zooma in det hela och det blev en fin upplevelse. Jag har ju varit med på många böneveckor och att nu få se och höra sina vänner så här var ju annorlunda. Vi i Europa kunde mötas både förmiddag och eftermiddag och även bilda små grupper. Vännerna i Norden kunde därmed ha bön tillsammans och fick del av varandras böneämnen. Vår vän Philippe från Israel var ledare och det skötte han mycket bra.

På fredagens avslutning var det 93 länder som var uppkopplade, alltså inte bara Europa. Då såg vi Erasmia Grim från Sydafrika och andra vänner på Hebron, så jag

tänkte säga några ord till henne och hälsa från Sverige. Tyvärr blev det något fel med uppkopplingen så det gick inte trots att Philippe försökte. Han ville också tala med Erasmia. Doktor Arul Anketell från Sri Lanka som ju varit här i Sverige några gånger, höll en fin andakt som jag tyvärr har glömt. Mitt minne har blivit så dåligt men jag upplevde välsignelse när jag hörde honom. Vi vet att Gud lyssnade på våra böner och jag är förvissad om att Han också svarar med rika välsignelser över HCFI:s arbete i hela världen.

Barbro Fritz, Aneby

B-POST

Begränsad eftersändning

Vid definitiv eftersändning återsändes försändelsen med den nya adressen till:

SKSF, c/o Margréth Jansson
Smedhemsv. 19, Ryd, 565 97 Bottnaryd

B

SKSF:s årsmöte
Lördagen den 11 september 2021

Under 2020 såg vi ingen möjlighet att genomföra ett årsmöte som vi tänkt, och beslutade därför att skjuta upp det till 2021. Vi har nu bestämt ett datum och hoppas att vi ska kunna mötas fysiskt då över dagen. Tid, plats och program återkommer vi om i Hälsning, på Facebook och på vår hemsida: www.kristenivarden.se

SKSF:s styrelse

BÖN GÖR SKILLNAD!

Vill du dela med dig av ett speciellt tillfälle då du upplevt att bön har gjort skillnad i ditt liv? Maila eller sänd ditt vittnesbörd i ett kuvert till Hälsnings redaktion. Se sid. 2
Skriv rubriken "Bön gör skillnad" (Vi kanske inte kan ta in alla bidrag, men väljer ut några.)

Stöd SKSF genom att annonsera i Hälsning!

Kontakta oss via email: kristenivarden@telia.com

Vi vill göra, speciellt dig som är medlem i SKSF, uppmärksam på att även om vi inte kunnat ha någon konferens eller andra samlingar nu under en period p.g.a. den pandemi som råder, har vi en del fasta utgifter. Tack för ditt stöd! / SKSF:s styrelse

Vi behöver ditt stöd!

Ge en gåva till Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund
Plusgiro: 13 87 37 - 2 Bankgiro: 312-4294 Swish: 1234580239